

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2006. január 19. *

A C-547/03. P. sz. ügyben,

az **Asian Institute of Technology (AIT)** (székhelye: Pathumthani [Thaiföld], képviseli: H. Teissier du Cros ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2003. december 22-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: P.-J. Kuijper és B. Schöfer, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: francia.

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta, P. Kúris és G. Arestis (előadó) bírák,

főtanácsnok: C. Stix-Hackl,
hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. május 26-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2005. szeptember 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Fellebbezésében az Asian Institute of Technology (a továbbiakban: AIT) az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-288/02. sz., AIT kontra Bizottság ügyben 2003. október 15-én hozott végzésének (az EBHT-ban nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés) hatályon kívül helyezését kéri, amely végzéssel az Elsőfokú Bíróság, mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, elutasította az „Asia-

Invest” program keretében a „Centre for Energy-Environment Research and Development”-tel kötött kutatási szerződésről szóló 2002. február 22-i bizottsági határozat (a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

- 2 Az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott végzés hozatala időpontjában hatályos eljárási szabályzata II. címének 3. fejezete a „Pervezető intézkedések és bizonyításfelvétel” címet viseli. E fejezet „Pervezető intézkedések” című 1. szakaszában található a 64. cikk, amelynek 1–4. §-a így rendelkezik:

„1. § A pervezető intézkedések célja annak biztosítása, hogy az ügyek előkészítése, az eljárások lefolytatása és a jogviták rendezése a lehető legjobb feltételek mellett történjék. A pervezető intézkedéseket a főtanácsnok meghallgatását követően az Elsőfokú Bíróság rendeli el.

2. § A pervezető intézkedések célja különösen:

- a) az írásbeli és a szóbeli szakasz szabályszerű lefolyásának biztosítása és a bizonyításfelvétel megkönnyítése;
- b) azoknak a kérdéseknek a meghatározása, amelyeknél a feleknek ki kell egészíteniük érvelésüket, vagy amelyek bizonyításfelvételt igényelnek;

- c) a felek kérelmei terjedelmének, jogalapjainak és érveinek pontosítása, valamint a közöttük lévő vitás kérdések tisztázása;

- d) a jogvita egyezség útján történő rendezésének előmozdítása.

3. § Pervezető intézkedések különösen a következők:

- a) kérdések feltevése a feleknek;

- b) a felek felhívása, hogy a jogvita bizonyos vonatkozásairól írásban vagy szóban nyilatkozzanak;

- c) tájékoztatás vagy adatok kérése a felektől vagy harmadik személyektől;

- d) az ügyvel kapcsolatos dokumentumok vagy egyéb iratok benyújtására történő felhívás;

- e) a felek meghatalmazottjainak, illetve személyesen a feleknek az ülésekre történő idézése.

4. § Pervezető intézkedések meghozatalát vagy módosítását – az eljárás bármely szakaszában – bármely fél indítványozhatja. Ebben az esetben az intézkedések elrendelése előtt a többi felet meg kell hallgatni.

Ha az eljárás körülményei megkövetelik, a hivatalvezető tájékoztatja a feleket az Elsőfokú Bíróság által tervezett intézkedésekről, és lehetőséget biztosít számukra, hogy írásban vagy szóban észrevételeket tegyenek.”

- 3 A hivatkozott eljárási szabályzat III. címének 2. fejezete a „Kifogás és közbenső kérdés” címet viseli. E fejezetbe tartozik különösen a 111., 113. és 114. cikk, amely így rendelkezik:

„111. cikk

Ha az Elsőfokú Bíróságnak nyilvánvalóan nincs hatásköre a kereset elbírálására, illetve ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, vagy jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan, az Elsőfokú Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően – az eljárás folytatása nélkül – indokolt végzéssel határozhat az ügyben.

113. cikk

Az Elsőfokú Bíróság hivatalból bármikor vizsgálhatja, hogy a kereset eljárásgátló okok fennállása miatt nem elfogadhatatlan-e, illetve a felek meghallgatását követően megállapíthatja, hogy a kereset okafogyottá vált, és már nincs szükség határozathozatalra; ezt a határozatát a 114. cikk 3. és 4. §-ának megfelelően hozza meg.

114. cikk

[...]

3. § Ha az Elsőfokú Bíróság másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli.

4. § Az Elsőfokú Bíróság – a főtanácsnok meghallgatását követően – érdemben dönt a kérelemről, vagy úgy határoz, hogy arról az eljárást befejező határozatban dönt. Az ügyet köteles áttenni a Bírósághoz, ha az annak hatáskörébe tartozik.

Ha az Elsőfokú Bíróság a kérelmet elutasítja, vagy arról az eljárást befejező határozatban dönt, az elnök az eljárás folytatására új határidőket állapít meg.”

A jogvita alapjául szolgáló tényállás

- 4 Az AIT technológiai oktató és kutató nonprofit szervezet, thaiföldi székhellyel.
- 5 Amint az a megtámadott végzésből is kiderül, 2001-ig az AIT-hoz tartozott egy „Center for Energy-Environment Research and Development” (a továbbiakban: CEERD) nevű, jogi személyiség nélküli szolgálat, amelynek igazgatója 2001. december 31-ig T. Lefèvre volt.

- 6 Az „Asia-Invest” program az Európai Közösségek azon kezdeményezés-sorozatának része, amelynek célja az Európai Unió és Ázsia közötti kereskedelmi együttműködés támogatásával a kölcsönös kereskedelem és egyetértés előmozdítása. E program keretében az Európai Közösségek Bizottsága 2001. április 10-én közzétette az EUROPEAID/112441/C/G. sz. ajánlatkérését (HL C 109., 9. o.).

- 7 E közzétételt követően a Center for Energy-Environment Research and Development – Foundation for International Human Resource Development (a továbbiakban: CEERD/FIHRD) 2001. november 19-én T. Lefèvre mint ezen intézmény igazgatója által aláírt ajánlatot nyújtott be.

- 8 A benyújtott iratok értékelését követően a Bizottság úgy döntött, hogy elfogadja – többek között – ezt az ajánlatot, és meghozta a megtámadott határozatot. A CEERD-del kötött ASI/B7-301/95/108-174. sz. szerződést az ezen intézmény igazgatójaként megjelenő T. Lefèvre 2002. február 27-én írta alá. A szerződés 27 481,88 euró előleg kifizetését írta elő, amely a Thai Farmers Banknál a Foundation for International Human Resource Development (a továbbiakban: FIHRD) nevében nyitott számlára került átutalásra.

- 9 2002. július 17-i levelében az AIT tanácsa felvilágosítást kért a Bizottság EuropeAid Együttműködési Hivatalától (a továbbiakban: EuropeAid) a „Facilitating the Dissemination of European Clean Technologies in Thailand” elnevezésű projekttel kapcsolatban. E levélben az említett tanács felhívta a figyelmet, hogy a CEERD „csak az AIT egyik egyszerű szolgálata, jogi személyiség nélkül [...], amely e bitorolt név alatt nem köthet szerződéseket, különösen T. Lefèvre közreműködésével, aki már régóta nem e szervezet igazgatója”.

- 10 E levélre adott válaszként Muller, az EuropeAid igazgatója 2002. július 21-én levelet intézett az AIT tanácsához, amelyben tájékoztatta, hogy 2002. február 22-én a Bizottság részéről általa és Eich által egyfelől, másfelől pedig 2002. február 27-én T. Lefèvre, a CEERD igazgatója által aláírásra került egy szerződés. A levélben az is szerepelt, hogy 27 481,88 euró már előleg címén e szerződés keretében kifizetésre került, és hogy mivel a szerződés időtartama 15 hónap, a projekt 2003. május 28-án fejeződik be.
- 11 Ugyanebben a levélben a Bizottság azt is jelezte, hogy 2000. július 4-én már aláírt egy hasonló, 17 hónap időtartamú szerződést T. Lefèvre-rel, a CEERD igazgatójával, és hogy az e szerződés szerinti támogatás, 42 227,50 euró összegben teljes egészében átutalásra került.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott végzés

- 12 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. szeptember 23-án benyújtott keresetével az AIT a megtámadott határozat megsemmisítését kérte. Az ügyet a T-288/02. számon vették nyilvántartásba.
- 13 Ugyanezen a napon az AIT benyújtott egy, a jelen ítélet 11. pontjában hivatkozott kutatási szerződés megkötéséről szóló 2000. július 4-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti keresetet. Ezt az ügyet a T-287/02. számon vették nyilvántartásba.
- 14 2002. december 20-án a Bizottság ellenkérelmet terjesztett elő az Elsőfokú Bíróság 2003. június 25-i végzését eredményező T-287/02. sz. (EBHT 2003., II-2179. o.) és a megtámadott végzést eredményező T-288/02. sz. (az EBHT-ban nem tették közzé)

AIT kontra Bizottság ügyekben, elsősorban az ügyek egyesítését kérve. Az Elsőfokú Bíróság Hivatala határidőt tűzött ki az AIT számára, hogy tegye meg észrevételeit az ügyek egyesítésére vonatkozóan. Az AIT nem értett egyet az ügyek egyesítésével.

- 15 A T-288/02. sz. ügyben benyújtott ellenkérelmében a Bizottság a kereset elfogadhatatlanságára hivatkozott. Ezen ellenkérelem mellékleteként szerepelnek a CEERD/FIHRD T. Lefèvre mint a CEERD/FIHRD igazgatója által 2001. november 19-én aláírt ajánlatának első oldalai, valamint a Bizottság és a CEERD között 2002. február 27-én létrejött szerződés.
- 16 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. május 23-án érkezett ideiglenes intézkedés iránti kérelmében az AIT a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztését kérte. A T-288/02. R. sz., AIT kontra Bizottság ügyben 2003. július 9-én hozott végzésében (EBHT 2003., II-2885. o.) az Elsőfokú Bíróság elnöke elutasította ezt a kérelmet, és akkor nem határozott az eljárás költségeiről. Az AIT fellebbezést nyújtott be e végzés ellen, amelyet a Bíróság elnöke ideiglenes intézkedés iránti eljárásban a C-348/03. P(R). sz., AIT kontra Bizottság ügyben 2003. szeptember 30-án hozott végzésével (az EBHT-ban nem tették közzé) elutasított.
- 17 A megtámadott végzés alapjául szolgáló ügy keretében az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 64. cikkének értelmében 2003. június 30-án felhívta a Bizottságot, hogy közölje vele a jelen ítélet 6. pontjában szereplő EUROPEAID/112441/C/G. sz. ajánlatkérést, az „Asia-Invest” program által előírt támogatások odaítéléséről szóló jogszabályi keretre vonatkozó szövegeket, és a 2001. november 19-i CEERD-FIHRD teljes ajánlatot.
- 18 A Bizottság 2003. július 22-én tett eleget e kérésnek, az Elsőfokú Bíróság pedig eljárási szabályzatának 64. cikke értelmében felhívta az AIT-ot, hogy foglaljon állást az e közösségi intézmény által benyújtott dokumentumok tekintetében, és tegye meg észrevételeit a Bizottság által ellenkérelmében hivatkozott elfogadhatatlansági kifogásról.

- 19 2003. szeptember 11-én az AIT eleget tett e felhívásnak. Észrevételeiben hangsúlyozta, hogy 2003. szeptember 2-án hamisítás tárgyában eljárást indított T. Lefèvre ellen a tribunal de grande instance de Paris előtt.
- 20 A fent hivatkozott AIT kontra Bizottság ügyben 2003. június 25-én hozott végzésében az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 113. és 114. cikke értelmében az AIT-nak az ügyben benyújtott keresetét, mint elfogadhatatlant, elutasította.
- 21 A megtámadott végzésben az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 111. cikkének értelmében a megtámadott határozat ellen irányuló keresetet, mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, elutasította.
- 22 Az Elsőfokú Bíróság értékelése e tekintetben a következő:

„27 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében természetesen vagy jogi személy csak azokat a jogi aktusokat támadhatja meg, amelyek érdekeinek – jogi helyzetének lényeges megváltoztatásával történő – befolyásolására alkalmas kötelező joghatással járnak (a Bíróság 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2639. o.] 9. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-37/92. sz., BEUC és NCC kontra Bizottság ügyben 1994. május 18-án hozott ítéletének [EBHT 1992., II-285. o.] 27. pontja és T-178/94. sz., ATM kontra Bizottság ügyben 1997. december 18-án hozott ítéletének [EBHT 1997., II-2529. o.] 53. pontja).

28 A Bizottság irataiból és az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott dokumentumokból, különösen pedig a 2002. február 27-i szerződésből és a [CEERD-FIHRD] által

2001. november 19-én benyújtott ajánlatból az derül ki, hogy a Bizottság a megtámadott határozatot a tények tökéletes ismeretében fogadta el, azaz teljes bizonyossággal tudva, hogy a másik szerződő fél nem az AIT volt, és hogy a CEERD és igazgatója nem tartoztak már az AIT-hoz. Amint arra a Bizottság is rámutat ellenkérelmében, a 2001. november 19-i ajánlat és különösen annak II., „The Applicant” című része kifejezetten utal arra, hogy a CEERD az AIT-tól a FIHRD-hez került, valamint arra a tényre is, hogy T. Lefèvre nem állt már alkalmazásban az AIT-nál. Továbbá, a szóban forgó dokumentumok a szerződés megkötése előtt tájékoztatták a Bizottságot mind a CEERD, mind pedig a FIHRD új elérhetőségeiről.

- 29 A fentiekből következik, hogy a Bizottságnak a 2002. február 27-i szerződés megkötéséről szóló határozata nem volt hibás az eltérő személyű szerződő fél, sem pedig megtevesztő az ez utóbbi és a felperes közötti kapcsolat meglétének tekintetében. A Bizottság tudta, hogy a szerződést T. Lefèvre kezdeményezte a [CEERD/FIHRD], egy eltérő és új szervezet nevében, és a szerződést e tény tudatában kötötte meg.
- 30 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat címzettje a [CEERD/FIHRD], és nem a felperes, valamint hogy a 2002. február 27-i szerződés sem kötelezettségeket, sem pedig jogokat nem keletkeztet ez utóbbi tekintetében. Az e szerződés megkötéséről szóló bizottsági határozat tehát egyáltalán nem érinti a felperest, és megsemmisítése nem befolyásolná jogi helyzetét, továbbá előnyhöz sem jutna általa.
- 31 A fentiekre figyelemmel, a felperes nem állíthatja, hogy a megtámadott határozat kötelező joghatással járt oly módon, hogy jogi helyzetének lényeges megváltoztatásával befolyásolta érdekeit.

32 Mivel a felperes sértve érzi magát T. Lefèvre vélelmezett jogsértő magatartása és a CEERD vélelmezett „jogbitorlása” által, jogait az illetékes nemzeti bíróságok előtt kell érvényesítenie. A megtámadott határozat megsemmisítése nem kompenzálja a hivatkozott jogbitorlás okán vélelmezett elszenvedett sérelmet.”

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

23 Fellebbezésében az AIT azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;

- utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz;

- vagy ennek hiányában döntsön érdemben, és nyissa meg a szóbeli szakaszt;

- semmisítse meg a megtámadott határozatot.

24 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezést;

- kötelezze az AIT-ot a költségek viselésére.

25 A Bíróság Hivatalához 2004. március 12-én érkezett levelében az AIT a Bíróság eljárási szabályzata 117. cikkének megfelelően válasz benyújtására kért engedélyt. 2004. március 23-án hozott határozatában a Bíróság elnöke elutasította a kérelmet.

A fellebbezésről

26 A megtámadott végzés megsemmisítésére irányuló kérelme alátámasztására az AIT három jogalapra hivatkozik. Az első és a második jogalap az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 111. cikkének téves értelmezésén, illetve az EK 230. cikk negyedik bekezdésének megsértésén alapul. Harmadik jogalapjában az AIT a 2000. december 7-én Nizzában kikiáltott Európai Unió Alapjogi Chartája (HL C 364., 1. o., a továbbiakban: az alapjogi charta) 47. cikkének megsértésére hivatkozik.

Az első jogalapról

- 27 Első jogalapjában az AIT elsősorban arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta eljárási szabályzatának 111. cikkét, mivel mint ahogyan a jelen ügyben, már az e cikk értelmében történő döntés meghozatala előtt ugyanezen szabályzat 64. cikke rendelkezéseinek megfelelően pervezető intézkedéseket rendelt el.
- 28 Egyrészt arra kell emlékeztetni, hogy az eljárási szabályzat 111. cikke lehetővé teszi, hogy az Elsőfokú Bíróság az eljárás folytatása nélkül, indokolt végzéssel elutasítson egy keresetet, ha e kereset az e rendelkezésben említett okok miatt nem elfogadható.
- 29 Másrészt arra kell emlékeztetni, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 64. cikke 1. §-ának megfelelően az e cikk értelmében hozott intézkedések célja annak biztosítása, hogy az ügyek előkészítése, az eljárások lefolytatása és a jogviták rendezése a lehető legjobb feltételek mellett történjék.
- 30 Ebből következik, hogy mivel az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 64. cikkében előírt pervezető intézkedések célja, a cikk megfogalmazása szerint, hogy az ügyek előkészítése, az eljárások lefolytatása és a jogviták rendezése a lehető legjobb feltételek mellett történjék, az ilyen intézkedések elrendelése önmagában nem alkalmas arra, hogy megakadályozza végzés elfogadását e szabályzat 111. cikke alapján.

- 31 E tekintetben az AIT elsősorban arra hivatkozik, hogy a jelen ügyben a 111. cikk alkalmazása téves volt, mivel az általa benyújtott kereset nem volt nyilvánvalóan elfogadhatatlan e cikk értelmében. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis csak azon pervezető intézkedések elrendelését követően hivatkozott elfogadhatatlanságra, amelyekről a kereset benyújtása után egy évvel és az első beadványváltást követően határozott.
- 32 Emlékeztetni kell arra, amint az a megtámadott végzés 30. és 31. pontjából is következik, hogy az Elsőfokú Bíróság a hozzá benyújtott keresetet azon okból utasította el, mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, hogy az AIT nem igazolta eljáráshoz fűződő érdekét. Ez az elfogadhatatlansági kifogás már a Bizottság ellenkérelmében is szerepel. Ráadásul, azok a dokumentumok, amelyekre az Elsőfokú Bíróság érvelését alapította, tehát a CEERD-FIHRD 2001. november 19-i ajánlata, valamint a 2002. február 27-i szerződés, többségében megtalálhatók a Bizottság ellenkérelméhez csatolt eljárési iratok között.
- 33 Ebből következik, hogy az AIT azon állítása, amely szerint azon bizonyos dokumentumok hiányában, amelyekre a megtámadott végzés kifejezetten hivatkozik, és amelyek benyújtására az Elsőfokú Bíróság határidőt tűzött ki a Bizottság számára, a keresetet nem lehetett volna elfogadhatatlannak nyilvánítani, teljesen megalapozatlan, következésképpen el kell utasítani.
- 34 Másodsorban az AIT arra hivatkozik, hogy a megtámadott, az Elsőfokú Bíróság eljárési szabályzatának 111. cikke alapján az első beadványváltást követően hozott végzés sérti eljárési jogait, mivel nem volt lehetősége a meghallgatásra. E tekintetben hangsúlyozza, hogy az ügyben ugyanezen szabályzat 113. cikkét kellett volna alkalmazni, amely jogilag előnyösebb, mivel biztosítja számára a szóbeli szakasz lefolytatásának jogát.

- 35 E tekintetben meg kell állapítani, hogy ez utóbbi cikk alkalmazása nem biztosítja szóbeli szakasz lefolytatását, mivel az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikke 3. §-ának alkalmazásával, amelyre a 113. cikk hivatkozik, kizárólag írásbeli szakasz lefolytatása mellett is dönthet.
- 36 Végül, ha az AIT állításaival lényegében eljárási jogainak megsértésére hivatkozik, mivel nem nyíltott alkalom arra, hogy meghallgassák, mindenképpen emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság felhívta az AIT-ot észrevételei előterjesztésére a Bizottság által ellenkérelmében hivatkozott elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatban, és az AIT válaszolt e felhívásra.
- 37 Következésképpen az AIT által e jogalap alátámasztására másodsorban hivatkozott érvelést is el kell utasítani.
- 38 A fentiekből következően tehát az Elsőfokú Bíróság nem követett el jogban való tévedést eljárási szabályzatának 111. cikke alkalmazásával, következésképpen az első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

- 39 Az AIT azt állítja, hogy a Bíróságnak a 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítélete (EBHT 1981., 2639. o.) alkalmazásával az Elsőfokú

Bíróság megsértette az EK 230. cikk negyedik bekezdését. Az AIT szerint keresetének elfogadhatóságát a Bíróságnak a 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítélete (EBHT 1963., 197. o.) fényében kellene megvizsgálni. E tekintetben az AIT azt állítja, hogy az ebben az ítéletben felsorolt körülmények a jelen ügyben is fennállnak. Ugyanis a C-309/89. sz., Codorniu kontra Tanács ügyben 1994. május 18-án hozott ítélet (EBHT 1994., I-1853. o.) alapján azt állítja, hogy a megtámadott határozat különösen azt a jogát sérti, hogy használhassa a – több iraton is szereplő – CEERD nevet és logót, és ez a többi gazdasági szereplőéhez képest lényegesen érinti jogi helyzetét.

- 40 Meg kell állapítani, hogy e jogalap keretében az AIT nem hivatkozott semmilyen olyan érvre, amely alkalmas lenne annak bizonyítására, hogy téves az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott végzés 31. pontjában szereplő azon megállapítása, amely szerint a megtámadott határozat nem volt kötelező joghatással járó, érdekeinek – jogi helyzetének lényeges megváltoztatásával történő – befolyásolására alkalmas.
- 41 Egyrészt, az AIT nem cáfolta meg az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott végzés 28., illetve 30. pontjában szereplő azon megállapításait, amelyek szerint a Bizottság úgy fogadta el a megtámadott határozatot, hogy tökéletesen tisztában volt vele, hogy a másik szerződő fél nem az AIT volt, és hogy a hivatkozott határozat címzettje pedig a CEERD, és nem az AIT volt. Továbbá az AIT azt sem vitatja, hogy a szóban forgó szerződés aláírásakor a CEERD és igazgatója nem tartoztak már az AIT-hoz.
- 42 Másrészt, az AIT semmilyen érveléssel nem cáfolta a megtámadott végzés 30. pontjában szereplő azon megállapítást, amely szerint a megtámadott határozat sem kötelezettségeket, sem pedig jogokat nem keletkeztet irányában.

- 43 Azt az állítást illetően, amely szerint a CEERD-nek az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott egyes iratokon szereplő nevét és logóját T. Lefèvre bitorolta, meg kell állapítani, hogy ez nem igazolja az AIT eljáráshoz fűződő érdekét az Elsőfokú Bíróság előtt a megtámadott határozat ellen.
- 44 Következésképpen, amint azt az Elsőfokú Bíróság is jogosan állapította meg a megtámadott végzés 32. pontjában, ha az AIT sértve érezte magát T. Lefèvre vélelmezetten jogsértő magatartása által, jogait az illetékes nemzeti bíróságok előtt kell érvényesítenie.
- 45 E tekintetben, amint az az AIT azt követően előterjesztett észrevételeiből is kiderül, hogy értesítették a Bizottság által az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során elrendelt pervezető intézkedések keretében benyújtott dokumentumokról, ez a szervezet azt állította, hogy 2003. szeptember 2-án hamisítás tárgyában eljárást indított T. Lefèvre ellen a tribunal de grande instance de Paris előtt.
- 46 A fenti megállapításokból következően a második jogalapot is el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

- 47 Másodlagosan az AIT azt állítja, hogy keresetének elfogadhatatlanként történt elutasítása az EK 230. cikk értelmében sérti hatékony jogorvoslathoz való jogát, amelyet az alapjogi charta 47. cikke biztosít. E tekintetben az AIT azt állítja, hogy a

nemzeti bíróságok előtti eljárás, a megtámadott végzés 32. pontjában foglaltakkal ellentétben, nem felel meg azon feltételeknek, amelyeket az ítélkezési gyakorlat a jogorvoslat hatékonysága érdekében támaszt. Még ha ugyanis a Bíróság a C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 2-án hozott ítéletében (EBHT 2002., I-6677. o.) nem is követte a főtanácsnok indítványát, az általa hivatkozott indokok nem lennének érvényesek valamely olyan, nem az Unió egyik tagállamában letelepedett jogi személy vonatkozásában, mint az AIT.

48 A jelen jogalapot el kell utasítani. Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy miután megtámadott végzésének 31. pontjában megállapította, hogy az AIT nem állíthatja, hogy a megtámadott határozat kötelező joghatással járó, érdekeinek – jogi helyzetének lényeges megváltoztatásával történő – befolyásolására alkalmas volt, az Elsőfokú Bíróság ugyanezen végzés 32. pontjában úgy ítélte meg, hogy ha az AIT sértve érzi magát T. Lefèvre vélelmezetten jogsértő magatartása és a „CEERD” logójának vélelmezett „jogbitorlása” által, jogait az illetékes nemzeti bíróságok előtt kell érvényesítenie.

49 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy megállapítható, hogy 2003. szeptember 2-án az AIT hamisítás tárgyában eljárást indított T. Lefèvre ellen a tribunal de grande instance de Paris előtt.

50 Következésképpen az AIT a jelen ügyben semmiképpen nem hivatkozhat hatékony bírói jogvédelemhez való jogának megsértésére.

51 A fenti megállapításokból következően, mivel megalapozatlan, a harmadik jogalapot is el kell utasítani, következésképpen el kell utasítani a megtámadott végzés hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmeket.

- 52 Mivel a fellebbezésben szereplő további kérelmeket arra az esetre nyújtották be, ha a Bíróság hatályon kívül helyezi a megtámadott végzést, a fellebbezést egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 53 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amely rendelkezés e szabályzat 118. cikke értelmében a fellebbezési eljárásra is alkalmazandó, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az AIT-ot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A fellebbezést elutasítja.**

- 2) Az Asian Institute of Technology-t (AIT) kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások